

75
[redacted] dnia 20 stycznia 2014 roku

Sygn. akt OSD 72/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted]

z dnia 20 stycznia 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich (sprawozdawca)
r. pr. Robert Staszewski

Protokolant: apl. radc. Tomasz Miś

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Anity Woronieckiej

W sprawie skargi złożonej przez [redacted] na radcę prawnego [redacted]

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] z dnia 7 sierpnia 2013 r., o umorzeniu dochodzenia, sygn. akt [redacted]
- II. kosztami postępowania w kwocie 534,20 zł (pięćset trzydzieści cztery złote 20/100), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [redacted]

[redacted] g/kowalik [redacted]

Sygn. akt: OSD 72/13

Uzasadnienie

W dniu 26 listopada 2012 r. wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] na nieetyczne postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] która według skarżącego, będąc pełnomocnikiem strony powodowej [REDAKTOWANE], w sprawie przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] świadomie posłużyła się jako dokumentem – umową ze sfalszowanym podpisem jego małżonki [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Zdaniem składającego skargę - radca prawny [REDAKTOWANE] usiłowała przez to wyłudzić od małżeństwa [REDAKTOWANE] kwotę około 146.000 zł, a czego dowodem ma być fakt, że uzyskała zabezpieczenie tej kwoty na nieruchomości stanowiącej własność [REDAKTOWANE]

Prowadzący postępowanie tj. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE], w dniu 5.12.2012 r. zwrócił się do Skarżącego o uzupełnienie podanych informacji poprzez przedłożenie dowodów na poparcie zarzutów wobec [REDAKTOWANE] zaś w dniu 10.12.2012 r. Postanowieniem z dnia 10.12.2012 r. wszczął dochodzenie w sprawie nieetycznego postępowania wymienionego wyżej radcy prawnego na podstawie art. 303 k.p.k., art. 325e §1 k.p.k., w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz. U. 2002, Nr 123, poz. 1059 ze zm.)

W dniu 11 grudnia 2012 r. do OIRP [REDAKTOWANE] w odpowiedzi na Pismo Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynęło pismo stanowiące w istocie ponowną skargę na nieetyczne i bezprawne działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] w której skarżący się dodatkowo zarzucił, że radca prawny [REDAKTOWANE] działała w stosunku do referendarza sądowego w sposób korupcyjny.

Następnie w dniach 4 stycznia 2013r., 8 stycznia 2013r., 30 stycznia 2013 r. do OIRP [REDAKTOWANE] wpłynęły kolejne pisma [REDAKTOWANE], w treści których ponawiał on wszystkie dotychczasowe zarzuty nie popierając ich jednakże żadnymi dowodami, pomimo wezwania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

W dniu 4 lutego 2013 r. prowadzący dochodzenie – Zastępca Rzecznika OIRP [REDAKTOWANE] zwrócił się do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] o udzielenie pomocy prawnej poprzez przesłuchanie w Gdańsku skarżącego się [REDAKTOWANE]

Na skutek wniosku o udzielenie informacji do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w kwestii postępowania z zawiadomienia skarżącego, pismem z dnia 21 marca 2013. poinformowano Zastępcę Rzecznika OIRP [REDAKTOWANE] że postępowanie z zawiadomienia [REDAKTOWANE] w sprawie podrobienia podpisu [REDAKTOWANE] na dwóch

umowach pożyczki zakończono w dn. 21.03.2013r. Postępowanie zakończyło się wydaniem postanowienia o umorzeniu dochodzenia na zasadzie art. 17§1 pkt 6 kpk wobec przedawnienia karalności, natomiast o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk na zasadzie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk umorzono wobec braku znamion czynu zabronionego. W przedmiotowym piśmie wskazano, iż w początkowej fazie dochodzenia [redacted] powiadomił, że radca prawny [redacted] przedłożyła w sprawie [redacted] w SR [redacted] [redacted] dotyczącej pozwu o zapłatę, umowę restrukturyzacyjną [redacted] podrobionym podpisem [redacted] wskutek czego Sąd wydał postanowienie o zabezpieczeniu powództwa, co zdaniem skarżącego wskazuje na chęć wyłudzenia oraz zlicytowania nieruchomości. Jednakże w dalszej części postępowania [redacted] sprostował swe zeznania i zeznał, iż podpis jego żony został podrobiony na umowach pożyczki, ponadto podał, iż dokumenty z podrobionym podpisem jego żony nie zostały przedłożone w sądzie przez radcę prawnego [redacted] lecz przez innego radcę prawnego.

Dnia 15 maja 2013 r. Rzecznik Dyscyplinary OIRP [redacted] przesłała informację, że [redacted] był wzywany trzykrotnie wraz z małżonką do przedstawienia wyjaśnień i dowodów lecz ich nie złożył.

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2013r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] umorzył dochodzenie w sprawie nieetycznego postępowania radcy prawnego [redacted] które wszczęte zostało na skutek skargi [redacted] złożonej bezpośrednio do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] w dniu 26.11.2012r.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2013 r. skarżący złożył odwołanie od Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 7 sierpnia 2013r., któremu zarzucił w punkcie pierwszym rażąco obrazę art. 64 i art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r., a nadto art. 322 kpk i art. 17 §1 pkt 1 kpk, przez bezzasadne zastosowanie tych przepisów, podczas gdy zgodnie z twierdzeniem skarżącego się należało radcy prawnemu [redacted] postawić zarzuty, skierować przeciwko niej akt oskarżenia do Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o jej zawieszenie w wykonywaniu zawodu radcy prawnego, a następnie w orzeczeniu kończącym postępowanie – wydalić z zawodu radcy prawnego i w konsekwencji skreślić z zawodu rady prawnego. W punkcie drugim skarżący zarzucił rażąco obrazę art. 64 i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz przepisów procedury karnej. Dodatkowo Skarżący zarzucił brak precyzji w sporządzeniu uzasadnienia Postanowienia.

Wskazując na powyższe uchybienia Skarżący w punkcie pierwszym wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, w drodze postanowienia zarzutów radcy prawnemu [redacted] oraz zawieszenie jej w prawie wykonywania zawodu radcy prawnego, a

także wydalenie jej z zawodu, w punkcie drugim o zmianę zaskarżonego postanowienia w drodze postawienia jej zarzutów i wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia z zawodu radcy prawnego, przy wcześniejszym zawieszeniu bezwarunkowym w prawie wykonywania zawodu radcy prawnego, w punkcie trzecim uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, w drodze przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu [REDACTED] [REDACTED] w celu postawienia zarzutów, zawieszenia [REDACTED] w prawie wykonywania zawodu, a następnie wydalenia z zawodu radcy prawnego.

W dniu 27.11.2013 r. Skarżący został zawiadomiony o posiedzeniu Sądu, które odbyło się w dniu 20.01.2014 r. Na posiedzeniu OIRP [REDACTED] radca prawny [REDACTED] wniosła o utrzymanie w mocy postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 7 sierpnia 2013r. o umorzeniu dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co, następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać iż radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawnione, nienależyte wykonanie zawodu radcy prawnego, za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki rady prawnego. W niniejszym przypadku brak jednak podstaw do przyjęcia by radca prawny [REDACTED] dopuściła się naruszenia jakiegokolwiek normy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Funkcją czynności sądów dyscyplinarnych rozpatrywanych w trybie odwołań od postanowień o umorzeniu dochodzenia jako kończących postępowanie w sprawie, jest kontrola zasadności postanowień wydanych przez rzecznika dyscyplinarnego. Sąd Dyscyplinarny jest zobligowany do orzekania na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, który zaś skarżący jest zobligowany dołączyć albo wskazać jaki urząd czy też organ go posiada.

Same twierdzenie strony nie poparte żadnymi dowodami na ogół nie stanowią dowodu. Wskazać w tym miejscu należy, że ciężar dowodu to powinność udowodnienia wysuwanych twierdzeń ze względu na własny interes procesowy, pod rygorem odrzucenia danego twierdzenia, czyli przegrania procesu.

Analiza akt sprawy dowodzi, że skarżący się nie wykazał ażeby radca prawny [REDACTED] [REDACTED] naruszyła jakąkolwiek normę Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Twierdzenia skarżącego nie zostały poparte żadnymi dowodami, pomimo wezwania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zaś sam skarżący nie przedłożył dowodów popierających sformułowane zarzuty wobec radcy prawnemu [REDACTED]. Skarżący nie powiadomił o zmianie adresu dla doręczeń korespondencji, a pani [REDACTED] prawidłowo wezwana przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDACTED], nie stawiała się w wyznaczonym terminie pomimo wezwań.

Fakt przebywania obecnie w areszcie przez skarżącego się [REDACTED] nie ma wpływu na stanowisko Sądu co do braku dowodów na poparcie formułowanych przez niego twierdzeń i zarzutów wobec [REDACTED]. Pomimo wezwań Rzecznika Dyscyplinarnego do uzupełnienia materiału dowodowego twierdzenia skarżącego pozostawały gołosłowne. Skarżący na poparcie swych wywodów podał jedynie, że na skutek jego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego [REDACTED] toczy się postępowanie w sprawie.

W oparciu o pismo Prokuratury Rejonowej [REDACTED] informującym o umorzeniu postępowania wobec braku dowodów Sąd zatem nie znalazł podstaw do przyjęcia zasadności takiego stwierdzenia. Za niniejszym rozstrzygnięciem przemawia fakt, że twierdzenia skarżącego o przedłożeniu przez [REDACTED] umów restrukturyzacyjnych SKOK były niespójne i niewiarygodne, a w świetle pisma Prokuratury Rejonowej [REDACTED] uznane zostały za nieprawdziwe, albowiem wynika z niego iż radca prawny [REDACTED] otrzymała pełnomocnictwo do zastępowania strony już w trakcie procesu, gdy tymczasem przedmiotowe dokumenty zostały złożone wraz z pozwem przez innego radcę prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] trafnie zatem na podstawie art. 322 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz art. 325 e § 1k.p.k. umorzył dochodzenie w sprawie nieetycznego postępowania radcy prawnego [REDACTED].

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych.

Mając na uwadze powyższe rozważania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] orzekł jak w postanowieniu.

Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Łucja Urad *Główny Sędzi* *[Signature]*